

grunden til, at der ikke er kontakt med den potentielle samværsforælder. Endvidere må der tages hensyn til, hvordan denne ser på spørgsmålet. Det fremgår således af lovforslagets § 35, stk. 2 og 3, at statsforvaltningen skal indhente en erklæring fra den forælder, der ikke har samvær.

Det manglende samvær, der giver anledning til en ansøgning efter *stk. 2*, kan skyldes, at der er meddelt afslag på en ansøgning om samvær, eller at samværet er ophævet. Det kan også af andre grunde være umuligt at have samvær, f.eks. på grund af afsoning af en længere fængselsstraf i udlandet eller en alvorlig psykisk lidelse. Bor en samværsforælder i udlandet, kan samværsmulighederne være begrænset til feriesamvær et par gange om året. I denne situation vil der kunne fastsættes samvær for andre. Endelig kan den samværsberettigede have valgt ikke at have kontakt med barnet.

I tilfælde, hvor samværsforælderen kun periodevis er fraværende – f.eks. på grund af udenlandsophold eller fængselsophold – bør der udvises tilbageholdenhed med at fastsætte samvær for andre end denne forælder. Der skal udvises opmærksomhed overfor, om det vil være til barnets bedste skiftevis at have samvær med samværsforælderen og andre, f.eks. således at barnet har samvær med bedsteforældre i 2 måneder, for derefter at have samvær med samværsforælderen i 3 måneder, hvorefter der igen er samvær med bedsteforældrene. Omvendt kan det netop være samværet med bedsteforældrene, der udgør den stabilitet i samværet, som barnet har glæde af. Det er i disse situationer vigtigt, at der ses på barnets samlede situation, og at der fastsættes samvær ud fra et langtidsoverordnet perspektiv.

Forudsætningen for, at der kan blive tale om samvær efter *stk. 2*, er, at barnet er nært knyttet til den nærmeste pårørende. Personkredsen, der kan indgive anmodning efter *stk. 2*, er således den samme, som er omfattet af *stk. 1*. Vurderingen af, om der skal tilkendes samvær, afhænger af barnets og forældrenes forhold. Det vil være lettere at få samvær, hvis forældresamværet er umuligt, end hvis samværet er fravalgt, medmindre den fravælgende forælder erklærer sig indforstået hermed. Ikke mindst i tilfælde, hvor samværsmulighederne er begrænsede, afhænger vurderingen i høj grad af den samværsberettigede forælders indstilling til et supplerende samvær for den eller de pårørende. I situationer, hvor samværet er afslået eller ophævet på grund af samværsforælderenes forhold, gør der sig helt særlige hensyn gældende. Der er her tale om et udpræget beskyttelseshensyn til barnet, som meget vel kan føre til, at der ikke bør fastsættes sam-

vær med andre, f.eks. bedsteforældre. Dette må afhænge af en skønsmæssig vurdering, hvor mulighederne for at fastsætte samvær under særlige vilkår må inddrages. Der henvises til pkt. 4.4.3. og 4.4.4. i de almindelige bemærkninger.

Som altid skal afgørelsen træffes under hensyn til, hvad der er bedst for barnet, jf. lovforslagets § 4. Som nævnt er det ikke tanken, at de pårørende skal have samvær i samme omfang som forældre.

Efter lovforslagets § 22 er der mulighed for i stedet for eller som et supplement til et samvær at træffe bestemmelse om anden kontakt end samvær.

Stk. 3 angiver, at det er de nærmeste pårørende, der kan anmode om samvær. Det sker ved henvendelse til statsforvaltningen, jf. lovforslagets § 30. Der skal efter lovforslagets § 30, stk. 2, i almindelighed afholdes et møde mellem ansøgeren og bopælsforælderen, og der skal tilbydes børnesagkyndig bistand eller konfliktmægling, jf. lovforslaget § 31. Det følger forudsætningsvis af lovforslagets § 37, at der ikke kan blive tale om en domstolsafgørelse om samværet, heller ikke under en sag om statsforvaltningens forældremyndighedsafgørelse efter dødsfald, der er indbragt for retten i medfør af lovforslagets § 36.

Det fremgår af § 3, nr. 13, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af forældreansvarsloven (Behandling af retssager om forældremyndighed og tvangsfuldbyrdelse), som er fremsat samtidig med dette lovforslag, at fogeden kan fastsætte tvangsbøder, hvis bopælsforælderen ikke frivilligt overholder en afgørelse om samvær med andre end forældrene, hvorimod det ikke er muligt for fogeden at træffe beslutning om umiddelbar magtanvendelse.

Til § 21

Samværsafgørelser

Efter *stk. 1* kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse om samværets omfang og udøvelse, hvis der er uenighed herom. Statsforvaltningen kan desuden fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 17, stk. 1, som bestemmelsen er formuleret ved lov nr. 525 af 24. juni 2005.

Som følge af lovforslagets § 4 er den gældende lovs § 17, stk. 1, 2. pkt., om at samværsafgørelsen træffes efter, hvad der er bedst for barnet, udeladt som overflødig.

Det foreslås i *stk. 2* at statsforvaltningerne og domstolene skal kunne fastsætte samvær i op til 7 dage ud af 14 dage (samvær halvdelen af tiden/deleordning).